

ÎNCHEIERE

16 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Ministerul Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Străisteanu
împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la constatarea încălcării drepturilor
fundamentale ale omului, obligarea radierii înscrierii și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, prin care a fost
admis apelul declarat de către Gheorghe Străisteanu, casată hotărârea Judecătoriei
Buiucani municipiul Chișinău din 04 august 2016 și emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La data de 13 mai 2016, Gheorghe Străisteanu a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerul Afacerilor Interne cu privire la constatarea încălcării
drepturilor fundamentale ale omului, obligarea radierii înscrierii și repararea
prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 22 februarie 2016, prin
poșta electronică, la două adrese electronice ale Ministerului Afacerilor Interne -
secretariat@mai.gov.md și mai@mai.gov.md, a expediat o cerere prealabilă, care a fost
recepționată în aceeași zi și la aceeași oră, însă până la data depunerii prezentei cereri
de chemare în judecată, nu a primit nici un răspuns.

Menționează că, la indicația directă a ex-președintelui RM, Vladimir Voronin,
procurorii din Procuratura raionului Strășeni, Procuratura mun. Chișinău și Procuratura
Generală, cu antrenarea angajaților Ministerului Afacerilor Interne, au fabricat 3 dosare
penale în privința sa, fiind condamnat ilegal, cu scopul izolării și deposedării de
proprietatea privată.

Susține că, prin decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 28 aprilie 2009
a fost achitat de învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 352 alin.(3) lit. d) din
Codul penal, prin decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 23 noiembrie
2010 a fost achitat de învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.349 alin. (1) din
Codul penal și prin decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2011 a
fost achitat de învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (2) din Codul
penal.

Consideră că, încă din anii 2009 - 2011, nu are antecedente penale, nu este condamnat, este reabilitat, este un cetățean al Republicii Moldova, care deține și dispune de toate drepturile prevăzute de Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Afirmă că, necătând la faptul că, deciziile irevocabile menționate au fost publicate, au fost transmise și recepționate de angajații Ministerului Afacerilor Interne pentru executare, aceștia, nici până la data depunerii prezentei cereri de chemare în judecată, nu au executat deciziile irevocabile ale Curții Supreme de Justiție.

Relevă că, în Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova, el este înscris ca persoană cu antecedente penale, fapt confirmat prin certificatul de cazier judiciar din 22 februarie 2016.

Invocă că, prin cererea adresată, prin poștă electronică, Ministerului Afacerilor Interne la data de 22 februarie 2016 a solicitat radierea din Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova a înscrisului despre antecedente penale pe numele său și achitarea în mod benevol a sumei de 55 300 lei, cu titlu de prejudiciul moral, cauzat prin încălcarea dreptului de a nu fi considerat condamnat, (prezumția nevinovăției), a dreptului la perfectarea pașaportului, buletinului, a dreptului la libera circulație, a dreptului la vot și a dreptului de a fi ales.

Declară că, întrucât timp de 7 ani nu a fost radiat din Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova înscrisul despre antecedente penale pe numele său, i-au fost încălcate drepturile fundamentale prevăzute de Constituția RM și Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și, anume, dreptul de a-și perfecta pașaportul biometric, dreptul la libera circulație, nu se poate deplasa peste hotarele țării, dreptul la vot și dreptul de a fi ales.

Menționează că, angajații Ministerului Afacerilor Interne au acționat vădit ilegal, ignorând intenționat prevederile legislației în vigoare și deciziile irevocabile ale Curții Supreme de Justiție.

Susține că, prin acțiunile ilegale ale angajaților Ministerului Afacerilor Interne i-a fost cauzat prejudiciu moral, manifestat prin sentimente de frustrare, suferințe.

Solicită constatarea încălcării drepturilor fundamentale prevăzute de Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale - dreptul de a fi egal față de alți cetățeni ai Republicii Moldova, fără antecedente penale, prezumția nevinovăției, dreptul la libera circulație, dreptul la perfectarea pașaportului, buletinului, dreptul la vot și dreptul de a fi ales, obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a radia din Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova a înscrisului despre antecedente penale pe numele lui său și încasarea de la pârât a sumei de 55300 lei, cu titlu de prejudiciul moral, cauzat prin încălcarea drepturilor sale.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 august 2016 acțiunea a fost respinsă ca depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, răspunsul la cererea prealabilă înaintată de către Gheorghe Străisteanu a fost primit de la Ministerul Afacerilor Interne la data de 01 aprilie 2016, astfel, reclamantul urma să sesizeze instanța de judecată în termen de 30 zile de la data primirii răspunsului, adică până la data de 01 mai 2016, însă cererea de chemare în judecată a depus-o la data de 13 mai

2016, după expirarea termenului de prescripție prevăzut de art. 17 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017 a fost admis apelul declarat de către Gheorghe Străisteanu, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost obligat Ministerul Afacerilor Interne să excludă din Registrul informației criminalistice și criminologice al RM înscrisul despre antecedentele penale pe numele lui Gheorghe Străisteanu. În rest acțiunea a fost respinsă.

Instanța de apel, ajungând la această concluzie, a reținut că, prima instanță ilegal a aplicat din oficiu termenul de prescripție, or, reprezentantul intimatului nu a fost prezent în ședința de judecată și nu a depus referință, în care ar fi invocat omiterea termenului de adresare în judecată.

De asemenea, instanța de apel, obligând Ministerul Afacerilor Interne să excludă din Registrul informației criminalistice și criminologice al RM înscrisul despre antecedentele penale pe numele lui Gheorghe Străisteanu, a reținut că, în speță, înscrisurile din registrul informației criminalistice și criminologice al RM, gestionat de către intimat, nu corespund realității, or, Gheorghe Străisteanu nu mai are antecedente penale, fapt care prezumă obligația de a fi excluse înscrisurile despre condamnarea lui, așa cum prevede pct. 18 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Sistemului informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice”, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 328 din 24 mai 2012.

Totodată, instanța de apel, respingând pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral, a reținut că, apelantul nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente faptul că, a suferit un prejudiciu moral datorită înscrisului despre antecedente penale din Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova. Mai mult ca atât, informația din Registrul informației criminalistice și criminologice, contestată de către apelant, nu este una publică, care impune un regim special de protecție și este considerată informație cu acces limitat, deci imaginea lui Gheorghe Străisteanu nu are cum suferi datorită informației neveridice privind condamnarea lui.

La data de 26 mai 2017, Ministerul Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

Menționează că, în contextul reformei instituționale și organizatorice a Ministerului Afacerilor Interne, în temeiul prevederilor art. 15 alin. (1) al Legii nr.98 din 04 mai 2012 privind administrația publică centrală de specialitate, a fost aprobată Hotărârea Guvernului RM nr. 754 din 12 septembrie 2014 cu privire la aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Serviciului tehnologiei informaționale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, a structurii și efectivului-limită ale acestuia.

Susține că, conform pct. 2 din Regulament, Serviciul este o autoritate administrativă, constituită pentru prestarea serviciilor publice ce țin de eliberarea actelor din domeniile sale de competență și abilitată cu atribuția de coordonare a implementării cadrului strategic și a politicii de dezvoltare a domeniului aferent tehnologiei informației și comunicațiilor în cadrul aparatului central al Ministerului

Afacerilor Interne (în continuare - Minister), al autorităților administrative și al instituțiilor din subordinea acestuia, iar conform pct. 3 din Regulament, Serviciul dispune de autonomie administrativă și decizională în realizarea propriei misiuni.

Afirmă că, din prevederile legale enunțate rezultă că, Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul tehnologii informaționale reprezintă două entități juridice distincte care se bucură de autoadministrare financiară și managerială. Astfel, nu poate fi obligat Ministerul Afacerilor Interne să elimine din Registrul informației criminalistice și criminologice al RM înscrisul despre antecedente penale pe numele lui Gheorghe Străisteanu, deoarece nu ține de competența Ministerului, dar a unei alte entități juridice și, anume, a Serviciului tehnologii informaționale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito versus Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer versus Germania, 22 martie 2016), pe când în recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton

Mariana Pitic